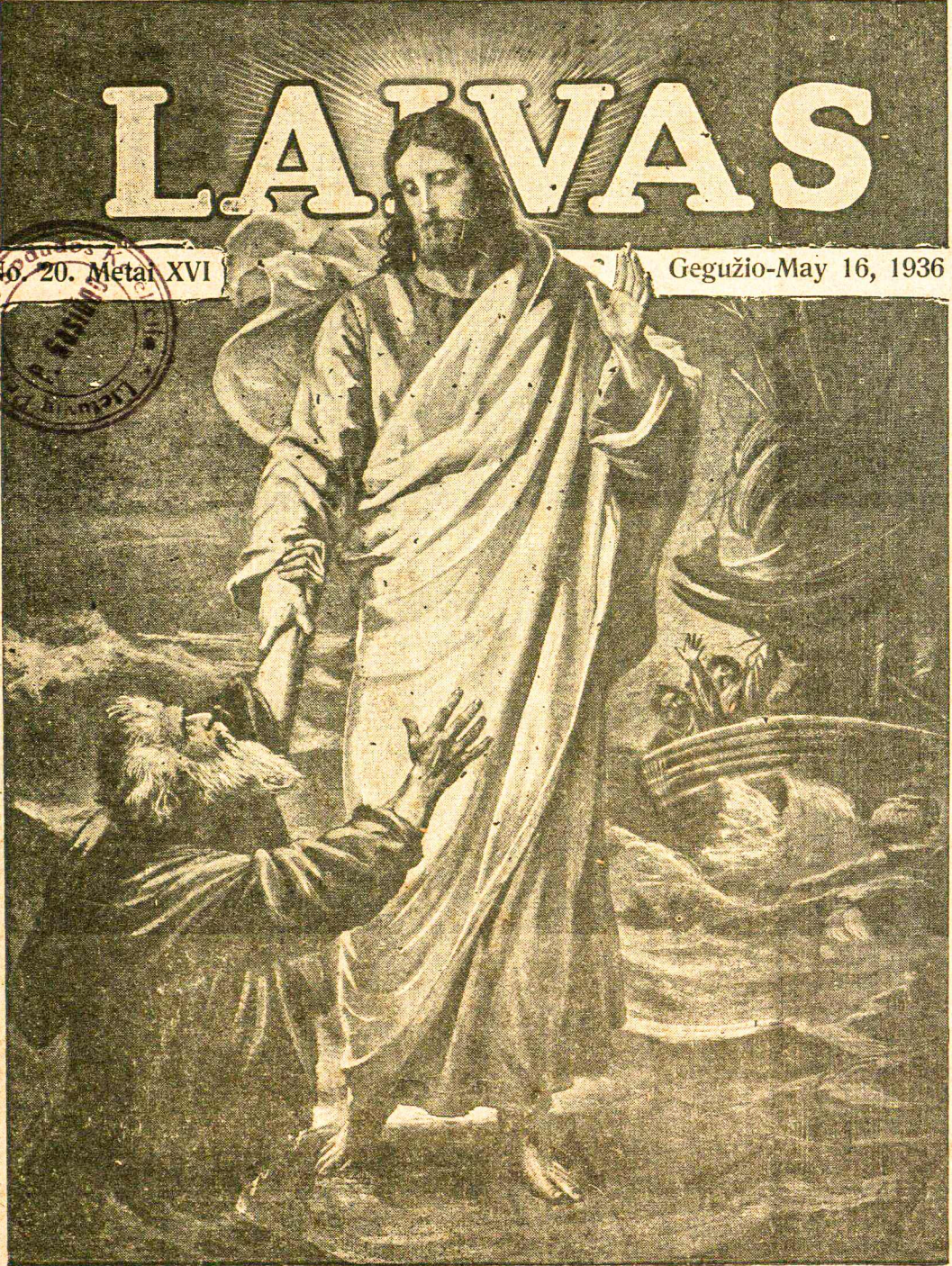

1
1
KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

100 rublų
No. 20. Metar XVI

Gegužio-May 16, 1936

TĒVŪ MARIJONŪ REMEJŪ SAVAITRAŠTIS

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

EVANGELIJA

Jono 16, 23—30.

NUO metu Jėzus tarė savo moky-
tiniams: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau
jums: ko tik prašysite Tėvą mano
vardu, jis jums duos. Iki šiolei
jūs nieko neprašėte mano vardu.
Prašykite ir gausite, kad jūsų
džiaugsmas būtų pilnas. Tai aš jums kalbė-
jau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet
jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet
aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną
jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums,
kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tė-
vas myli jus, dėlto kad jūs mane mylėjote
ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išė-
jau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palie-
ku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai
jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebe-
sakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad
tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave
klaustų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo
Dievo išėjęs.

LEKCIJA

Jok. 1, 22—27.

YLIMIAUSIEJI: Būkite gi žo-
džio vykintojai ir ne tik klausy-
tojai, klaidinantys patys save. Nes
jei kas yra žodžio klausytojas ir
ne vykintojas, tas panašus į žmo-
gų, kurs žiūri į savo prigimtą vei-
dą veidrodyje: jis pasižiūrėjo į save ir nu-
ėjo, ir tuoju užmiršo, kokai buvo. Kas gi
atsidėjęs išžiūri į tobulą laisvės įstatymą
ir jo laikosi, kas pasidarė ne klausytojas už-
uomarša, bet darbo vykintojas, tas bus lai-
mingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs
maldingas ir nesuvaldo savo liežuvio, bet
suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuš-
čias. Tikras ir nesuteptas maldingumas Die-
vo ir Tėvo akyvaizdoje yra toks: lankyti
našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti sa-
ve nesuteptą šiuo pasauliu.

Pamokslas V-ajam Sekmadieniui Po Velykų

1. Malda, jos reikalas ir nauda.

MES dažnai jaučiame, Br. Br., kad
mums stinga pasitikėjimo savimi.
Tiek kartų skaudžiai apsilvilt! Ir
mes ieškome aplink save paspirties, kuria
mes galėtume atsiremti, prie kurios mes ras-
tume poilsio ir saugumo. Šita paspirtimi
bus pasitikėjimas Dievu, kurs kiekvieną die-
ną nušvies mūsų gyvenimą ir ugdys mumyse
viltį, duos mums tą tikrumą, kad mes iš sa-
vo pusės visa gera darydami, patiksime Die-
vui ir laiduosime savo sieloms amžinąjį gy-
venimą.

Tai nėra paprasta svajonė, bet tikrovė:
mes tikrai galime pasitikėti Dievu; ir juo
daugiau Juo pasitikime, juo labiau mes Jam
patinkame. Šito pasitikėjimo pagrindu yra
turimas Dievo gerumo ir meilės pažinimas.

Šito gerumo ir meilės įrodymas yra tas, kad
Jis atsiuntė savo Sūnų į šį pasaulį mūsų at-
pirkti... išvaduoti... “Bet Dievas, kurs yra
turtingas gailestingumu dėl begalinės savo
meilės, kuria jis mus mylėjo, kada mes bu-
vome mirę nuodėmėmis, atgaivino mus draug
su Kristumi, kurio malone jūs esate išgel-
bėti”. (Efez. 2, 4, 5). “Dievas siuntė sa-
vo Sūnų... atpirkti tų, kurie buvo po įstaty-
mu, kad mes gautumėm išūnystę”. (Gal. 4,
4, 5).

Taip pat mes turime sename ir naujame
Įstatyme pakartotinus Dievo gerumo pažā-
dus. Jis mus užtikrina, kad yra pasiruošęs
mūsų išklaudyti, mums padėti, mums dova-
noti, neapleisti to, kurs Juo pasitiki. Do-
vydas, savo Psalmėse, (90, 14 — 16) sako
apie Dievą: “Aš jį išvaduosiu, kadangi jis

pasitikėję manimi; aš būsiu jo globėjas, kadangi jis pažino mano vardą. Jis šauksis manęs ir aš jį išklausysiu, aš būsiu su juo skausmo valandose, aš jį išgelbėsiu ir aš jį garbe apvainikuosiu"... Ir Išminčius mums sako: "Pasitikėkite Dievu ir Jis jus gelbės visose nelaimėse... Turėkite Jame viltį... Tikėkite Juo ir jūs neprarasite savo nuopelnų... Pasitikėkite Juo ir Jo gailestingumas jus pilnai pradžiugins... Mylėkite Jį ir jūsų širdys bus pilnos šviesos" (Eklez. 2, 6 — 10). Mūsų Išganytojas savo paties žodžiais užtikrina tuos visus pažadus: "Todėl sakau jums: ko nors melddamies prašote, tikėkite, kad gausite, ir bus jums" (Mork. 11, 24).

Vidaus balsas mums tą patį sako, ką ir Šv. Raštas. Vidaus buvusio patyrimo balsas, garbindamas Dievą už tiek malonių, mums liepia pasitikėti ir ateity. Kokių malonių mes nesame gavę iš Jo rankos! Kiek nesuskaitomų malonių Jis mums teikė, kaip kankiniai mūs laukė, kaip greit dovanojo!... Tikrai mes galime pasakyti: "Tai kas leidžia mums pasitikėti Dievu yra Jo atsiliepimas į mūsų prašymus, kada jie derinasi su Jo valia".

Šitas pasitikėjimas Dievu stiprina mūsų maldas ir duoda joms aukščiausią galią. Melstis su šituo pasitikėjimu yra tikras džiaugsmas ir garbė. Dievo gailestingumas pralenkia mūsų troškimus, nes Dievas nori daugiau duoti negu mes stengiamės priimti. O mes taip esame reikalingi Dievo pagalbos.

Kodėl? Nes mes esame silpni ir palinkę nuodėmėn. Mūsų skurdas spiria mus imtis maldos. Mes turime taip pat ir priešų. Atsiminus šituos savo sielos priešus, atsiminus jų įžulumą ir įniršimą, jų žiaurumą ir nuolatinį puolimą, mes savaime ieškome maldoje apsaugos ir pajėgumo. Mums dėl jų baisu, bet mes taip pat pasitikime Dievu. Mūsų maldos iki šiol nebuvo tos maldos, kurių priešai turėtų pabūgti, ar kurias Dievas būtų turėjęs patenkinti. Nes, kad jos galia būtų tikrai sėkminga, malda turi būti karšta, nuolanki, patvari, o tada ji ne tik apgins mus nuo priešų, bet ji sužadins mūsų sieloje uolumą ir dievotumą. Šiuo tikslu mokykimės melstis. Melskimės karštai, nes Viešpats yra mūs mylintis Tėvas. Jis mū-

sų išklausys ne dėl to, kad daug meldžiamės, bet kadangi meldžiamės iš širdies. Pasitikėjimas ar neturėtų sužadinti mumyse šitą uolumą?

Mes turime melstis nuolankiai — t. y. prisipažinę prie savo kaltybių ir pasiryžę nuo jų atitrūkti. "Ir, ko nors prašytumėm, gausime iš jo, nes mes sergime jo įsakymus ir tai darome, kas patinka jo akivaizdoje". (I Jon. 3, 22). Kiek mūsų maldų niekais nuėjo, nes joms stigo sąlygos? Nuodėmė tebuvo pridengta, bet ne visiškai pašalinta iš mūsų širdies; ir mes stebėjomės ir mes liūdėjome, kad Dievo malonė mūsų neaplinkė.

Pagaliau malda, kad pasiektų savo tikrąją galią, turi būti patvari. Malda yra mūsų sielos dvasinis kvėpavimas. Ji jai taip būtina, kaip oras plaučiams. Mes paisome to, kas liečia mūsų sveikatą; mums svarbu, kad plaučiai gerai veiktų; mes privalome ne mažiau susirūpinti tuo, kas saugo šitą mūsų sielos galingą, gilų ir tvarkingą kvėpavimą.

Deja! mes nesimeldžiame kaip reiktų uoliai, nuolankiai, tvermingai. Mes meldžiamės labiau iš įpročio, nesistengdami taisyti savo gyvenimo, net nedarydami pasiryžimo. Dievo gerumas laukia, pasiruošęs paskleisti savo malonių; bet reikia, kad karšta, nuolanki, patvari malda išbėgtų pasitikti šitą gerumą, ir jos galia visiškai paveiks dangiškąjį Tėvą. Amen.

Marija — Dievo Motina

Nestorijus, Konstantinopolio vyskupas, apie 430 m. ėmė skelbti per pamokslus, kad Švenč. Panelės Marijos negalima vadinti Dievo Motina, nes Jėzuje Kristuje buvę du asmenys: dieviškasis ir žmogiškasis; Marija pagimdžiusi tik Kristų — žmogų. Nėtrukus, popiežiui vadovaujant, Efezo mieste, kur Marija šv. Jono evangelisto glėboje baigė savo gyvenimo dienas, susirinko vyskupai į visuotinį Bažnyčios susirinkimą ir nutarė, kad Jėzuje Kristuje tebuvo vienas — dieviškasis asmuo, ir todėl Švenč. Panelė Marija yra teisingai vadinama Dievo Motina. Minios žmonių laukė susirinkimo galo. Sužinoję tą nutarimą, su didžiausiu džiaugsmu sutiko vyskopus, grįžtančius iš posėdžio vietos, apšvietė miestą, o gatvėmis per nakt vaikščiojo minios su žiburiais rankose.

Kodėl Žmonės Nepripažįsta Kristaus?

JAU beveik du tūkstančiai metų baigia slinkti, kai Kristus žmogaus pavidale gyveno ant žemės, mokino žmones tikrojo dieviškojo mokslo ir rodė pavyzdį, kaip žmogui iš tikrųjų dera gyventi, kad jis būtų tikras žmogus ir būtų toje aukštumoje, kokioje Dievas sutvėręs jį pastatė.

Kurie tuomet priėmė Kristų, į Jį įtikėdami, "tiems Jis davė teisę vadintis Dievo vaikais," tiems Jis pelnė teisę ir būti dalininkais Jo garbės amžinybėje. Tie žmonės sekime Kristumi rado sau didelės ramybės ir laimės. Jie geidė ir troško, kad visi tą Kristų pažintų, Jį priimtų, į Jį įtikėdami ir galėtų džiaugtis tikroju džiaugsmu. Jie tuomet stebėjosi ir negalėjo suprasti, kodėl kiti žmonės nenori įtikėti į Kristų ir tapti laimingi.

Tuomet tikintieji stebėjosi, kad daugelis žmonių nenori įtikėti, nors pažinojo Kristų, nors girdėjo Jo mokslą, matė Jo pavyzdį, buvo liūdininkais Jo didžiųjų stebuklų. Jiems visa tai labai keista atrodė. Dabar tikintiesiems panašiai atrodo. Dabar tikintieji matome, kad yra visame pasaulyje milijonai žmonių, kurie dar neįtikėjo, yra kiti milijonai — kurie pametė tikėjimą, kiti pamaži tolstą nuo tikėjimo. Klausiamo kodėl?

Atsakymų gali būti daug ir įvairių. Vienas mus, tikinčiuosius, ypatingai liečia ir atsakomybę mums uždeda. Mes nepakankamai pasirūpinome savo gyvenimu parodyti Kristų. Kristaus dorybės dėl mūsų gal apsilaidimo, gal nerūpestingumo, gal nepakankamo pasistengimo nesuspindėjo mūsų gyvenime. Mes gyvenime pasirodėme per daug toki pat, kaip ir netikintieji, o nekuris gal dar blogesnis už juos. Tenka mums susiduoti į krūtinę ir pasakyti mano "visadidžiausia kaltybė".

Dabartinis Šv. Tėvas, Pijus XI, taip smarkiai ir dažnai ragina stoti į "Katalikų Akciją", o kaip mes katalikai į tai atsiliepiame? Labai dideliu nerangumu. Slenkame į ją, kaip sliekai. Sliekas netoli nukeliauja, visi jį aplenkia, o dažnai ir sutrina jį. Daug žymių mokslininkų įrodinėja, kad, jei katalikai būtų geriau supratę savo Bažnyčios mintį ir dvasią ir būtų veikliau, sparčiau ne-

šia į visuomenę savo idealus, net dabartinių krizių būtų dalinai išvengta. Tie patys mokslininkai įrodinėja, kad iš dabartinių krizių žmonija išeis, tik sugryždama prie Dievo, nuo kurio nubėgo. Reikalingumas grįžti prie Dievo, vis labiau ir labiau yra išpažįstamas.

Taigi mūs, katalikų, kaltė, kad mes savo laiku, savo mokslu ir gyvenimu neįrodėme kitiems, kad jie klysta savo bedieviškas naujenybes įvesdami ir nuo Dievo bėgdami.

Žmonių puikybė ir palaidumas.

Kita priežastis, dėl kurios daug žmonių nepriėmė Kristaus, yra jų begalinė puikybė. Ji jiems įkalbėjo ir dabar įkalba, kad visi privalo jų klausyti, jų mokslo laikytis, jų nuomones pripažinti ir priimti. Gi kad jie taikytusi prie ko nors, tai tas negalimas daiktas. Toki Kristaus laikais buvo pariziejai, Rašto žinovai ir visi kiti, kurie šių akiai klausė. Puikybė atėmė jiems protą, jį aptemdė, kad nematė tikrosios tiesos, kuri buvo Kristus. Puikybė pagrobė ir jų valią ir į ją neįleido to gėrio, kurį atnešė Kristus. Ji pasiliko akla ir užnuodinta piktais geidimais. Kadangi "puikiesiems Dievas priešinasi", tai Jis juos atmetė, kaip jie atmetė Kristų. Jie gi ne tik atmetė Kristų, bet pasirūpino dar Jį prikalti prie kryžiaus. Jie ir ne tik tapo atmesti, bet patys buvo vėliau Romos kareivių kalami prie kryžiaus ir jų miestas sugriautas ir sunaikintas.

Matome, kaip nubėgimas nuo Kristaus nelaimingai baigėsi tiems nelaimingiems: nesulaukė jie žydų karalystės, kurios labiau, negu Kristaus dvasinės karalystės, palydėjo net savo gyvybę, neteko nei dangaus karalystės, nes jos nenorėjo, ir sunaikino Kristų, Kuris ją atnešė.

Panašių vaisių — karčių, skausmingų, apverktinų — duoda dabartinis žmonijos nubėgimas nuo Kristaus ir Jo iš naujo kryžavimas.

Žmonių įsigalėję ir palaidi geiduliai nelaidžia jiems pripažinti Kristų. Jie žino Jo mokslą. Jie, galimas daiktas, žino, kad Kristus buvo ir yra, bet jų kūno geiduliai taip yra įsigalėję ir taip tvirtai juose vei-

čia, kad jie užsimerkia, kad Kristaus nematyti, užsikemša ausis, kad Jo mokslo negirdėti, jie nori panaikinti bažnyčias, kad jų matymas nekirsintų jų sąžinės, jie rūpinasi prašalinti kunigus arba toliau nuo savęs, arba net į kitą pasaulį juos išsiųsti, kad tie, "kaip kokios šmėklos" nuolatos jų neįgaždintų.

Akli tie žmonės, kaip akli ir tie jų geiduliai. Jie neįžiūri, kad jie patys save naikina. Jie nemato toliau savo nosies galo. Jie nepasistengia pramatyti, kad dėl tarnavimo geiduliams daugybei jų teks neužilgo atsidurti užsikrečiamų ligų ligoninėse, kitiems bepročių namuose, kitiems paliegėlių ir beturčių prieglaudose, o dar kitiems kalėjimuose. Ne vienas jų nelaimės parbloškėtas pats sau galą pasidarys. Kitiems gi "jų miestai bus išgriauti, kaip žydams buvo išgriauta Jeruzalė".

Dėl tokių ir joms panašių priežasčių daug žmonių nepripažįsta Kristaus ir dėl to daug nukenčia savo privatiniam gyvenime ir netenka amžinosios laimės.

Daug blogiau yra visai žmonijai, kuomet ne privatūs tik žmonės atitolsta nuo Dievo, bet kuomet, atitolę nuo Dievo, ima tikėti, kad tame atitolime yra žmonių laimė ir, susibūrę krūvon, patveria į savą rankas vairavimą valstybėms, leidimą įstatymų ir t. t., tai tuomet prasideda tikriausias nelaimės. Tuomet pradeda žmonijai artintis senovės Jeruzalės likimas: ji lieka griauinama ir žudoma.

Kitaip negali būti, ko kito ir laukti negalima. Jei visa ko centru — viduriu — nu stoję buvęs Dievas su savo šventais, išminčiausiais įsakymais ir su galėjimu žmonėms laiminti ir padėti, tai tuo centru turi likti žmogus su visais savo kvailumais, su visu savo gyvuliškumu ir net žvėriškumu, neįaučias turįs kam nors duoti atsakomybę už savo veiksmus. Tuomet žmonių tarpe yra lygiai taip, kaip gyvulių ir žvėrių: gyvuliai ir žvėrys tie laimingesni, kurie stipresni ir turi geresnius įgintus ginklus. Jie nugali visus kitus ir patys ramiai naudojami visa manta ir niekas jiems to nekliudo.

Panašiai yra ir žmonių tarpe, ypač dabar mūsų laikuose: stipresnieji galingesnieji slėgia, naikina silpnesnius, vienus pavergdami savo tarnybai, kitus visiškai nužudydami. Taip matome bolševikų Rusijoje, bolševikė-

jančioje Meksikoje ir Ispanijoje ir kaip kur kitur.

Bus dar blogiau, jei nutolimas nuo Dievo ir Kristaus eis tolin, o ne mažės.

Taigi visų tikinčiųjų pareiga visomis jėgomis nešti Kristų į savo privatų ir viešąjį gyvenimą, stojant gyviau veikti "Katalikiškoje Akcijoje".

Jaunų moksleivių tarpe turėtų dabar pradždėti ypatingas pasiryžimas stoti į "Kristaus kariuomenę", tai yra, į vienuolijas ir į kunigų ir misijonierių eiles.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

P. S.

Tėvų Marijonų Kongregacija laukia į savo eiles daugiau kandidatų. Jaunuoliai, baigę High School, ir jaučią palinkimą į vienuolių gyvenimą ir darbus, gali pasiduoti į Tėvų Marijonų Seminariją, Marian Hills, Hinsdale, Ill.

Nusidėjėlių Užtarytoja

Apie 600 metus prieš Kristų Hylonas, pasinaudodamas Atėnų olimpiškų žaidimų vieta, lengvai užėmė Atėnų pilį Akropolę. Bet miesto senesnieji žmonės, vad. Arkontai, tuo jau susigriebė ir apsupo pilį. Bado verčiami įsiveržėliai maldavo paleisti juos iš pilies. Ta malonė buvo jiems suteikta. Bet sukilėliai buvo atsargūs ir nepasitikėjo atėniečių nuoširdumu. Jie pririšo daug siūlų prie Atėnų deivės Pallas paveikslo remų ir, kiekvienas leisdamasis nuo pilies, laikėsi po siūlą. Mat ir didžiausio prasikaltėlio nebausdavo, jei prisiliesdavo deivės paveikslo. Taip niekieno nepaliesti jie atėjo iki aikštės. Bet siūlams nutrūkus, buvo užpulti ir nužudyti. — Siūlai, tai yra, maldos į Mariją.

Armija Be Vado

Nesusipratimo su šv. Tėvu Pijum VII metu Napoleonas kartą tarė Turso (Tours) vyskupui Baraliui (Mgr. de Barral): "Ar ne tiesa — juk Bažnyčia gali puikiai gyvuoti be Popiežiaus?" Vyskupas atsakė: "Taip... taip pat, kaip ir armija be Napoleono." Napoleonas patenkintas nusišypsavo, nors šiuo atveju ir jautėsi nugalėtas.

Kunigas Yra Mūsų Geriausias Draugas

Kun. Jurgis G. M. Česna

NĖRA pasaulyje žmogaus, kuris taip daug gero gali mums padaryti, ir padaro, kaip kunigas. Kaip retai mes apie tai pamastome.

Kunigas, pirmučiausia, yra mūsų geriausias mokytojas. Jis mokina mus amžiną tiesą. Jis mokina mus kaip gyventi šiame pasaulyje ir ką daryti, kad atsiektume dangų. Neilgai gyvename šiame pasaulyje. Brangus yra tad mums duotas laikas. Jis visas yra reikalingas mūsų išganymui. Naudinga yra mums, kad kas nurodytų kaip tą laiką sunaudoti, kad laimingais taptume. Kunigas todėl mums aiškina kiek pasaulis ir jo gerybės yra mums naudingos arba reikalingos, ir ko pasaulyje jieškoti. Kaip bažnyčių bokštai yra pakilę į viršų, rodo ir sako, tenai yra mūsų laimė, taip kunigas aiškina dangišką mokslą, veda mus į amžiną laimę.

Kunigas aiškina ir apie mirtį. Mes tikrai mirsime. Po mirties bus teismas ir amžina laimė vieniems ir amžinas pragaras kitiems. Nors mes ir apie mirtį nenorėtume mastyti, ji vistiek ateis. Mes turėsime palikti šį pasaulį ir keliauti į amžinastį. Todėl gudrūs būsime, jei kunigo klausysime ir eisime jo mums nurodytais keliais.

Kunigas yra geriausias gydytojas. Mes pasakome savo gydytojui savo sopulius ir jis išklauses nusprendžia kokių vaistų duoti. Taip panašiai mes turime pasakyti kunigui savo sopulius, skausmus, kad jis žinotų dūšios didžiausią ligą. Tik kunigas tegali mus iš tokios ligos išgydyti. Jam yra duota ta galybė. Kaip laimingi mes turime jaustis po geros išpažinties. Kaip dėkingi mes turėtume būti už tokį lengvą ir greitą dūšios išgydymą.

Kunigas yra mūsų teisėjas. Kalėjimuose sėdi skaitlinga minia žmonių už įvairius prasikaltimus. Teisėjai juos nuteisia kalėti. Jie turi laiko pamastyti ką jie blogo padarę, kad išėję pasitaikytų. Iš priežasties nuodėmės ir mes esame kalti, verti baumės. Labai naudinga yra mums, kad mes esame šiame pasaulyje teisiami, baudžiami, kadangi, jei mes lauksime Dangiškojo Teisėjo, kad mus nuteistų, tuomet jau nebebus pasigailė-

jimo, bet amžina teisybė. Kunigas mūsų pasigaili. Jis išaiškina mums mūsų nuodėmes ir jų baisenybes, ir pavojų, į kurį jos mus veda. Jis užduoda mums metavonę (atgailą), kad amžinai nepražūtume. Kaip mes turėtume būti kunigui dėkingi, kad jis mus nuo amžinos pražūties išgelbėjo, kad jis mus perspėjo, apsaugojo nuo pavojų.

Kunigas yra mūsų tėvas. Mes kunigą vadiname dvasišku tėvu, ir jis yra mūsų geriausias tėvas. Mūsų gimdytojai dirba dieną ir naktį mūsų naudai, mūsų gerovei. Mums parūpina maisto, drabužių ir kitų dalykų, bet tik kūni. Kunigas gi mums parūpina dvasiškų dalykų, malonių, kurios yra mums reikalingos mūsų kūniui ir dūšiai, be kurių mes tikrai negalime būti laimingi, nei šiame pasaulyje, nei po mirties. Kunigas duoda mums Šventus Sakramentus, didžiausius turtus, dangiškas gerybes. Vientik kunigui yra duota galybė išdalinti tas Dievo gerybes. Taigi, per Šventą Krikštą mes gauname atleidimą gimtinės nuodėmės, tapame krikščionimis, Dievo vaikais. Per Atgailos Sakramentą gauname atleidimą nuodėmių. Per Švenčiausią Sakramentą mes gauname tikrą Kūną ir Kraują Jėzaus Kristaus. Kaip mes laimingi turėtume jaustis priėmę pas save Patį Išganytoją. Mes arčiau Jo negalime būti. Mes galime su Juo kalbėtis, Jam pasiaukoti. Kaip dėkingi mes turėtume būti už tokią laimę, priėmę tokį Svečią. Toliau, kunigas mus aprūpina, kada niekas negali mums padėti, kada mes su šiuo pasauliu skiriamės, paliekame viską, ir einame į amžinastį. Kaip vėl laimingais mes turėtume jaustis, kada kunigas duoda mums paskutinius patarnavimus, atleidžia mums dar syki kaltes, duoda mums Šv. Komuniją, patepa mus Šv. Aliejais, kad sutvirtintų mus sunkioje ligoje.

Dar mums nereikia užmiršti, kad kunigas yra dangaus pasiuntinys, arba atstovas pasaulyje. Jis yra tam tikslui Dievo išrinktas. Jis už mus pas Dievą tarpininkauja, už mus meldžiasi, permaldauja Dievą, kad mus nebaustų, kad mus laimintų. Kada ateina laikas su šiuo pasauliu skirtis kunigas

duoda, taip sakant, pasportą į dangų. Be pasporto mus neįeis. Vientik kunigas tegali jį mums duoti. Atminkime, kad kunigas užima Kristaus vietą, jis yra vadinamas antras Kristus, Dievo išrinktasis.

Atminkime, kad kunigas yra mūsų geriausias draugas. Bet kaip tankiai žmonės tą pamiršta. Nekurie žmonės kunigus ant juoko stato, apkalbinėja juos, įvairiais būdais juos įžeidžia. Tie žmonės užmiršta, kad jie Dievo pasiuntinį žeidžia. Jis yra siųstas jų dūšias išganyti.

Mes mylėkime savo kunigus, gerbkime juos. Būkime Dievui dėkingi, kad Jis juos mums atsiuntė mūsų išganymui. Būkime kunigams dėkingi už visas suteiktas malones. Melskimės už juos, kad Dievas juos laimintų, kad jie mums padėtų dūšias išganyti.

Paskutinio teismo dienoje mes nesakykime, kad kunigai mus nemokino, kad jie mus negydė iš mūsų dūšios žaizdų. Dabar eikime pas juos su išganyimo reikalais. Pildykime Dievo ir Bažnyčios įsakymus, o tapsime šventais, vertais dangaus.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Ar mirusiųjų sielos žino, ką daro žmonės ant žemės?

Šis dalykas nėra Dievo apreikštas, tai tikrai negalima žinoti. Spėjama, kad sielos danguje žino savųjų ir savo prietelių reikalus ir gali melstis už juos. Dievas sieloms danguje teikia visokios laimės. Žinoti apie savuosius ant žemės sudaro laimės, tai, reikia manyti, kad Dievas teisiesieras jos teikia.

Kodėl kunigas šlakšto švęstu vandeniu mirusiojo karstą ir kodėl smilko smilkalą apie jį per laidojimo apeigas? Kaip senai tas paprotys yra atsiradęs?

Katalikų Bažnyčia išpažįsta, kad kataliko kūnas yra gyvenimas jo nemarios sielos, kad tas kūnas dėl sielos buvo kartu su ja pašvęstas ir išaukštintas įvairiais Sakramentais, kad jis buvo Šventosios Dvasios gyvenimas ir pats Jėzus Kristus per šventąją Komuniją nekartą buvo įžengęs į tą kūną, tai dėl to jį šlakšto švęstu vandeniu, ir dėl to, kad jis būtų pašvęstas prisikėli-

mui iš numirusių ir, kad jokia piktybė neturėtų prie jo jokios teisės. Pašventinimu Bažnyčia jį pripažįsta kaip ir savo nuosavybę, neliečiama kokiems kitiems reikalams. Ji smilko apie karstą, kad primintų tuomi tikintiesiems, kad jie keltų savo širdis aukštyn į Dievą, kaip kyla dūmai aukštyn ir kad Dievui siųstų savo maldas už mirusįjį.

Kiek kartų per dieną galima ražančius kalbėti? Yra nuomonė, kad tik vieną. Kita nuomonė, kad po dalį galima kalbėti tris kartus ir tokiu būdu pasidaro pilnas ražančius. Trečia gi — kad galima, nors ir dažimtį ir daugiau kartų per dieną kalbėti. Kuri iš tų nuomonių yra teisinga?

J. M. Laitis.

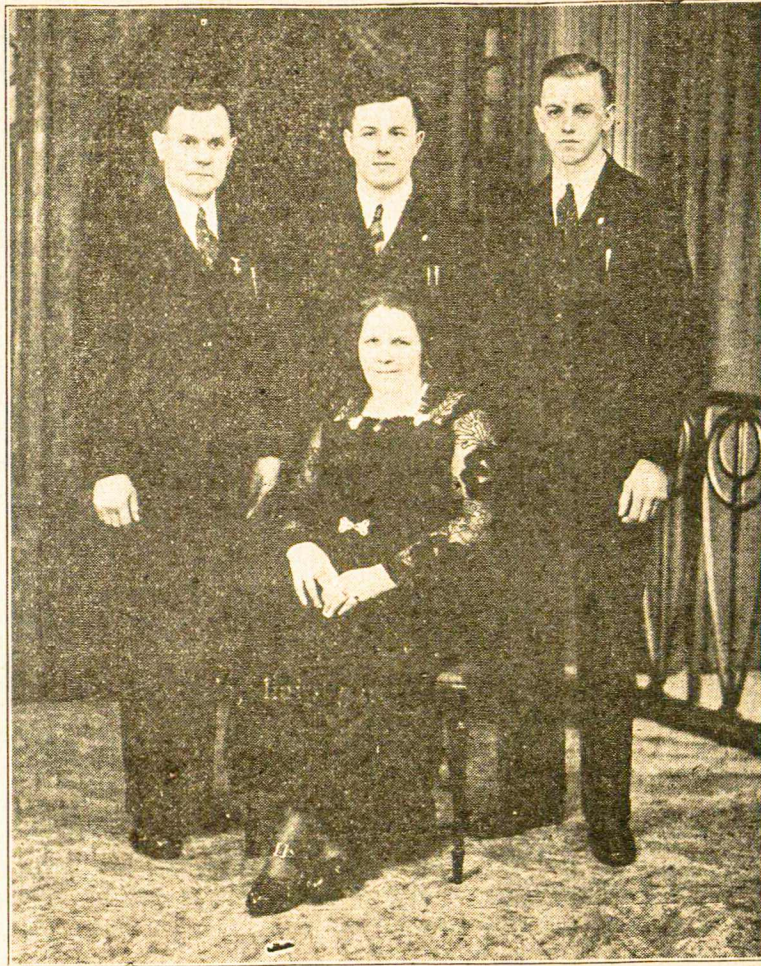
Gali kiekvienas kalbėti tiek kartų, kiek jis išgali. Svarbiausia tai, ne kad daug kartų atkalbėtų, nes tik tuomet yra tikras nuopelnas. Svarbu, kad kalbamas rožančius veiktų žmogaus sielą ir atsilieptų jo gyvenimo gerinime ir kėlime jo į aukštesnį dieviškąjį šventesnį gyvenimą.

Kaip kas po ražančiaus kalba „Sveika Karalienė.“ Ar tai būtinas reikalas tą maldą kalbėti po ražančiaus, ar tik patartina?

Rožančių pabaigus kalbėti ar „Sveika Karalienė“ ar kitą kokią maldą, ar net litaniją, nėra būtinas reikalas. Rožančiaus atlaidai gaunami be tų maldų, jei tik kitos sąlygos yra išpildytos.

Estera — Marija

Persų karalius Kserksas per savo dešinę ranką Amana išleido slaptą įsakymą paskirtą dieną išžudyti visus Persijoje gyvenančius žydus. Sužinojusi apie tai karalienė Estera, kilme žydė, nutarė šauktis Dievo užtarimo savo tautiečiams. Todėl tris dienas su savo tautiečiais išpasminkavusi ir meldžiusi, nuėjo pas karalių (nors žinojo, kad už įžengimą į karaliaus rūmus be leidimo kiekvienam buvo skirta mirties bausmė) ir maldavo pasigailėjimo sau ir savo tautiečiams. „Nesibijok,“ tarė karalius, „šis įstatymas išleistas visiems, bet tik ne tau!“ Esterai pasisekė prikalbėti karalių, kad žiaurųjį Amaną įsakymą atšauktų.

SIDABRINIS GEDVILŲ JUBILIEJUS

Juozapas Gedvilas atvyko iš Lietuvos (Šaukėnų parap.) 1907 metais. Elena po tėvais Norbutaitė, atvyko iš Lietuvos (Kražių parapijos) 1910 m. Juodu susituokė geg. 11 d., 1911 m., Šv. Kryžiaus parap. bažnyčioj. Sekmadienį, geg. 10 d., 10:30 val. ryto toj pačioj bažnyčioj buvo atnaušaujamos šv. Mišios jų infencija. Jie minėjo laimingojo 25 metų vedybinių gyvenimo sukaktį. Po Mišių puošniame jų name, Town of Lake, Chicagoj, buvo surengta jubiliejinė puota.

Jubilatai išauklėjo du sūnus: Jurgi ir Pranciškų, kurie yra pavyzdingi jaunikaičiai. Gedvilų šeima yra Tėvų Marijonų Kolegi-

jos, Sem. Rėmėjų Garbės nariai; nariai Labdaringosios Sąjungos 1 kp., Jėzuitų vienuolyno, Šv. Kazimiero Akad. Rėmėjų dr-jos 1 skyr., Šv. Pranciškaus Seserų Rėmėjų dr-jos 3 skyr., Apaštalytės Maldos, Tretininkų ir būdami tų draugijų nariai ilgus metus, daug joms pasidardavo.

Gedvilai yra pavyzdingi parapijonai ir duosnūs aukotojai. Niekuomet neatsisako nuo gerų darbų. Yra uolūs katalikiškos spaudos rėmėjai. Skaito "Laivą", "Draugą" ir kitus katalikiškus laikraščius.

Linkime pp. Gedvilams ilgiausių metų. Kad Dievulis duotų jiems sulaukti ir auksnio jubiliejaus.

MARIJONŲ SEMINARIJOS KLIERIKŲ RAŠINĖLIAI

“GEGUŽĖS MĖNUO”

KAIP daugeliui mums gerai žinoma, Gegužės mėnesį Bažnyčia pašvenčia Marijos garbei. Tada rodos ir pati gamta visa tai atjaučia ir ji taip pat džiaugiasi. Dienos gegužės mėnesįj eina ilgyn. Pati gamta kas kart darosi gražesnė; saulė kas kart skaisčiau šviečia. Nuo jos šiltų spindulių pumpurai ima sprogti ir širdį traukiančius žiedus leisti. Kitur, kur ankstyvesnės gėlės gražiai sau žydi, medeliai lapoja ir leidžia malonius kvapus. Paukšteliai, irgi pavasaryj jaunatvės jausmų perimti, rodos gražiau, linksmiau čiulba. Žodžiu, gamta įvertina Marijai pašvestą mėnesį ir kaip gali teikia Jai garbės kaipo Gegužės Karalienei. Gamta prisideda prie Gegužės mėnesio iškilmių su savo puošnumu, gėlėmis ir paukštelių čiulbėjimais.

Pridera, kad ir žmonės gegužės mėnesįj ypatingu būdu pasipuoštų ir savo Karalienei parodytų garbę bei meilę. Žmonės tai irgi daro. Vieni žmonės puošia Marijos altorius, paveikslus rinktinėmis, gražiausiomis gėlėmis, kiti Marijos garbei pina žolynų vainikus, kiti dar kitais būdais rūpinasi atitinkamai parodyti savo pagarbą bei meilę Gegužės Karalienei. Tačiau visa tai yra tikrai išorinė pagarpa, meilė. Marija visgi trokšta jau geriau tos išvidinės pagarbos, meilės, kuri teiktų ir Jos dangiškam Sūnui džiaugsmą ir meilę. Išvidine pagarpa ir meile mes galime Mariją geriau pagarbinti negu kokiomis nors gėlėmis, puošimais, ar kitais išoriniais būdais. Mes privalome Marijai rinkti ir paaukoti tokių gėlių, kurios nevyta. Tokios gėlės tai yra dorybės. Tāt jau

*Sventa, nekalta Pana Marija,
Viso pasaulio skaisti Lelija,
Meldžiame ant kelių, —
Nepamiršk savo vaikelių.*

*Tu Karalienė, Dangaus linksmybė,
Tu tarp šventųjų — tikra grožybė,
Apgink mus, Marija,
Griauk kaltybių vergiją.*

*Dienų vargingų baigsim kelionę, —
Parodyk tuomet savo malonę:
Mirties valandoje
Būk Motina gailingoji.*

*Neleisk, Marija, mums nusidėti, —
Šventas dorybes duok pamylėti;
Gelbėk gink, Švenčiausia,
Mano sielą silpniausią.*

1085261

daugiau, juo gražesnių turime mes savyje dorybių, juo geriau papuošiamė Marijai vietą mūsų širdyje, tuo didesnę pagarbą teikiame Marijai, tuo didesnis džiaugsmas yra ir Jos Sūnui, Jėzui Kristui. Marija mums yra tobuliausias dorybių paveikslas. Tat, juo daugiau mes įgyjame dorybių, tuo panašesni mes būsimė Marijai.

Gerbkime Mariją, nes ji yra geroji mūsų Motina. Ištikrųjų, didelė yra mums garbė, kad galime turėti Mariją kaip dangišką mūsų Motiną, nes Ji juk yra ir Kristaus Motina. Kaip gera žemiška motina nuolat rūpinasi savais vaikais, taip ir Marija nuolat rūpinasi mūsų gerove. Ji labai gerai supranta ko mums trūksta, todėl ji ir nuolat bėga pas savo Sūnų ir prašo mums reikalingų gyvenimui malonių. Tačiau iš kitos pusės, didžiausią skausmą Marija atjaučia, kada kas nors papildo nuodėmę. Nuodėmė yra didžiausias Jos priešas. Nuodėmė užduoda skausmą ne tik Jai, bet ir Jos dangiškasis Sūnus atjaučia nuodėmės blogumą. Kas nori būti Marijai ištikimas ir iš Jos susilaukti pagelbos, privalo atsižadėti ir saugotis kiekvienos nuodėmės.

Pasaulis gerbia visokius pasižymėjusius žmones. Tačiau, argi Marija nėra daugiau verta žmonių pagarbos negu kokie didžiausi didvyriai žmonės? Juk Marija atėjo į šį pasaulį be mažiausios nuodėmės, o anie didvyriai atėjo į šį pasaulį gimtąja nuodėme susitepę. Tat, mes visi privalome parodyti Marijai didžiausią pagarbą, nes Ji yra Nekaltas Prasiidėjimas. Joks didvyris, garsuolis negali susilyginti savo garbėje su Marijos garbe. Marija yra tobuliausia dorybių pavyzdys. Ji aukščiau už visus žmones išaukštinta.

Ko mes galime lauktis iš pasaulinių didvyrių? Argi jie koku nors būdu atsilygins mums už tą pagarbą, kurią mes jiems rodome? Gyvendami ant žemės šie didvyriai šiokiu tokiu būdu gal šiaip taip parodys mums kokią nors dėkingumą, tačiau jiems mirus, viskas tuo ir baigiasi. Galime mes didvyrius ir po jų mirties gerbti, tačiau visa tai mums jokios naudos neatneša. Kitaip su Marija, Gegužės Karaliene. Marija yra malonių šaltinis; iš šio šaltinio gauname ir mes gyvenimui reikalingų malonių. Marija, rūpindamasi mūsų sielos reikalais, neužmiršta

10. mūsų kūno reikalų. Ji išprašo mums ir kūnui reikalingų dalykų, su ta sąlyga, kad mes tuos dalykus pavartosime taip, kad išeitų mums nauda ir sykiu Dievui garbė.

Iš mūsų pusės svarbiausia, kad mes būtumėmė Marijai dėkingi. Kaip dažnai mes pasirodome Marijai nedėkingi! Ji tiek daug kartų pasirodo link mūsų gera, mylinti, o mes iš savo pusės pasirodome jai nedėkingi. Apart to, kad Marija dažnai mums nežinant išprašo mums reikalingų malonių, Dievas dažnai leidžia, kad Marijos užtarymų pasekmės viešai pasirodytų, idant žmonės taptų kas kart Marijai dėkingesni. Mums labai gerai žinoma Liurdas ir kitos stebuklingos vietos, kur dažnai viešais būdais Marija per savo užtarymą gydo žmonių sielų ir kūnų reikalus.

Marija yra mums kelrodė į dangų. Jei mes tik nuolat seksime Josios pavyzdžio keliais, tikrai pasieksime amžinąją laimę. Ji mums aiškiai tą kelią rodo. Ji trokšta, kad visi žmonės galėtų su Ja džiaugtis amžinu Dievo regėjimu. Marija yra labai gailestinga ir Ji visuomet prisirengusi priimti tuos, kurie nori prieiti prie Jos Sūnaus. Jai ypatingai gailla ir skaudu, kada Ji mato, kad šis ar anasai žmogus nenori taikintis su Dievu. Kas prašo jos malonės, niekad nebus apleistas.

Gegužės Karaliene, laikyk mus Savo globoje; Apgink mus nuo velnio žabangų! Būk mūsų širdžių karaliene, ir padėk, kad joku būdu ir niekuomet nuodėme neįžeistume tavo ar tavo Sūnaus širdies! Vesk mus išganymo keliu, kad galėtume visi džiaugtis su Tavimi amžinąja laime! *J. Baltrušaitis, M.I.C.*

KVĖDARNA (Tauragės apskr.). — Per Didįjį Karą vokiečiai sudegino Kvėdarnos bažnyčią. Neseniai atkeltas naujas klebonas bažnyčios statyba rimtai susirūpino, ir dar šį pavasarį tikimasi pradėti statybos darbus. Bažnyčios statybai gauta miškas už 30,000 lt. Be to, yra surinkta apie 30,000 lt. pinigais. Naujoji bažnyčia bus mūrinė. Pats klebonas bažnyčios statybai aukoja 120,000 plytų (nor.).

KAUNAS. — Balandžio 13 dieną mirė Uliūnų klebonas kun. Jonas Steponaitis. Palaidotas Uliūnuose balandžio 15 dieną.

1936 Metų "Laivo" Skaitytojai Stato Sau Paminklą Naujoje Tėvų Marijonų Seminarijos Kopyčioje

Gražusis sumanymas pasistatyti sau paminklą "Laivo" Skaitytojams ima patikti. Jo rėmėjų skaičius pradeda pamaži augti. Paminklo fondas ima tarpti. Tiesa, dar neperlabai smarkiai, bet vienok tarpsta. Na ir, žinoma, ar nebus gražu, kai ant kurio nors žymaus kopyčioje daikto bus aiškiais raidėmis išrašyta: "ŠI DAIKTĄ ITAISĖ 1936 METŲ "LAIVO" SKAITYTOJAI." Daug metų stovės tas daiktas, daug žmonių skaitys tą parašą, o vienuoliai vieni po kitų nuolatos minės savo maldose tuos aukotojus. Gražus "krikščionių bendravimas", panašus į "šventųjų bendravimą".

Teko lankyti daug bažnyčių ir vienuolinių ir parapijinių ir malonu buvo jų daugumoje skaityti užrašus, ypač ant spalnuotų langų ir ant kitokių daiktų — tai vis buvo aukotojų vardai. Daug jų ir aš pats atminiau savo maldose tose pat bažnyčiose. Taip daro daugelis lankytojų.

Fundatorių skaičiui be pirmiau garsintų įstojo šie:

Valiulis Stan., Rockford, Ill.	100.00
Bayorinai P. ir M., Brooklyn, N. Y.	50.00
Stadalninkas Juoz., Phila., Pa.	25.00
Karužis Ag., Pittsburgh, Pa.	7.00
Kubilienė Vikt., Brockton, Mass.	5.00
Remeikienė Vikt., Bloomfield, N. J. ...	5.00
Užubalienė Kat., Rockford, Ill.	3.00
Stankienė Aleks., Homestead, Pa.	3.00
Takažauskienė Mag., Pittsburgh, Pa.	3.00
Stankevich Marg., Bridgeport, Conn.	1.00
Kasper Vikt., Taylorville, Ill.	1.00
Giedrienė Barb., Baltimore, Md.	1.00

Be tokių aukų kopyčiai ateina ir kitokių. Aukojama jau ir daiktų: Samsonaitė A., Cicero, Ill., gražius mezginius altoriui.

Jei taip, o gal dar ir smarkiau dalykai pradės varytis pirmyn, tai žiūrėk ir ne vieną, bet du paminklu reikės pastatyti.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

SEMINARIJOS AIDAI

STUDENTŲ VEIKIMAS

Pereitą savaitę, Studentų Kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Vėlykų programo renkimo komisija, išduodama savo raportą, džiaugėsi, kad pavyko taip gražiai išpildyti Vėlykų vakaro parengimėlių. Komisija nuširdžiai padėjo visiems, kurie malonėjo prisidėti prie to vakarėlio pasisekimo. Pirmininkas Ignotas, visos kuopos vardu, širdingai padėjo šiai komisijai, kuri taip ištikimai ir atsidėjusiai išpildė savo pareigas.

Pramatoma mokslo metų užbaigimas, kurį tikimasi paminėti atatinamu programu ar koku nors šeimynišku išvažiavimu.

Sporto komisija pranešė, kad vienas seminaristų naudai prisiūsti naują sviedinį (softball). Auklėtiniai dabar kartu liuoslaikiu gauna sviedinio lauke praleisti bendrai linksmas ir malonias valandas. Beje, filosofai ketina neužilgo šaukti teologus į sviedinio rungtynes. Tai sakau bus varžytinės.

Komisijai pastebėta, taipgi, jog žaidimo tinklas ant tennis'o aikštės jau baigia savo gyvenimo dienas. Suprantame, kad tinklus gaminant, paprastai paliekama tam tyčia skylutės, tačiau seminaristų dabartiniam tinkle randasi tokių skylių, kokių neteko pastebėti. Neabėjoju ir nemanau, kad tos skylės tyčia ten paliktos kurio nors. Seminaristai tikisi kur nors už pigesnę kainą gauti kitą tinklą tinkamą naudojimui. O gal atsiras koks geradaris, kuris malonėtų pasirodyti koku nors vartotu, bet dar geru naudojimui tinklu, ir tuo būdu užpildytų šį mūsų trūkumą?

Kuopos nariai ima pramatyti Studentų Organizacijos Centro Seimą; tikimasi pasiūsti seimui nors keletą atsakančių rezoliucijų. Tikimės, kad šių metų Centro seimas pralenks kitus pasisekime ir vaisių gausume.

MISIJONIERIAI DAUGINASI

Pirmą mėnesio sekmadienį, Seminarijos Misijonierių kuopa laikė savo susirinkimą. Kuopos veikimas stebėtinai plinta. Per paskutinius kelis mėnesius, kada kuopa ėmė plačiai viešai savo darbuotę skleisti ir skel-

Ir dabar, dieną iš dienos bendradarbių eilės eina didyn. Gaunama ir nemaža laiškų, kuriuose bendradarbiai džiaugiasi gali veikti išvien su kuopa ir kuriuose jie linki kuopai gražiausių pasekų kilniame misijų darbe. Kuopa labai širdingai įvertina šiuos talkininkų laiškus, nes jie parodo, jog žmonės visgi susidomėję kuopos veikimu ir tas jai priduoja naujos drąsos ir jėgų toliau ištvermingai dirbuotis.

Paskutiniuoju laiku išrinkta tam tikra kuopos komisija, kuri pradėjo tvarkyti ir papildyti kur reikia kuopos konstituciją. Veikimas, mat, plečiasi, todėl reikia ieškoti įvairesnių būdų, kuriais būtų galima pasiekti dar didesnę bendradarbių skaičių, kitus pasikviesti į bendrą darbą ir tuomi atlikti didesnę darbą Dievui kas kart daugiau ant garbės ir žmonių sielų naudai.

KOPLYČIOS DARBAS SEKASI

Naujos kopyčios darbas sparčiai varomas. Paskutiniuoju laiku, lietingas oras buvo šiek tiek sutrukęs statybos darbą, tačiau tinkamesniam ir patogesniams orui pasirodžius, darbas iš visų pusių tęsiamas.

Labai malonu matyti, kad kurie geraširdžiai bendradarbiai ateina Marijonams į pagelbą kada ji ypatingai reikalinga. Kiekvienas žino, jog didžiausias statymo sunkumas išsina išlaidų dėlei, todėl juo daugiau atirančia rėmėjų, kurie savo duosnumu prisideda prie išlaidų pridengimo, juo lengvesnis pasidaro statybos darbas. Be abejonės šių pirmųjų geradėjų duosnumas duos pradžių ir kitiems rėmėjams ateiti Marijonams į pagelbą greičiau baigti statymo darbo ir greičiau padengti išlaidas, kokias statybos darbas užtraukia ar užtrauks.

SVEČIAI

Paskutinėmis dienomis, seminarijoje lankėsi iš Lietuvos atvykęs svečias, Vilkaviškio seminarijos profesorius, kun. dr. Ražaitis. Gerb. kun. Ražaitis buvo tuo kart kun. Ig. Albavičiaus, Dievo Apvaizdos parapijos, Chicago, Ill. klebono, lydymas. A. J. M.

Vis, Vis Daugiau

Misijų kuopa vis daugiau bendradarbių susilaukia kaip aplinkinėse valstybėse,

taip net ir Rytinėse valstybėse. Džiaugiamės mes mūsų bendradarbiais-ėmis ir jų prašome skleisti misijų mintį, mėgimą tarp savo draugų, prietelių ir pažįstamų.

Štai, vienas kitas laiškas, kuriuos kuopa yra paskutiniuoju laiku apturėjusi: Gerbiamieji:

“Kristaus Karaliaus Laive” skaičiau misijų kuopos pranešimą pašto ženklų ir visokių daiktų misijų dėlei. Tai ir atsiunčiau dėžę visokių jau suvartotų pašto ženklėlių, rožančių, medalikėlių, spilkučių, sveikinimų atviručių ir šventųjų paveikslėlių.

Malonėkite priimti daiktus. Jeigu kuris daiktas ir nebūtų naudingas, tai prašalinkite.

Su pagarba,

E. Dameševičienė,
Forest City, Pa.

“Gerbiamieji Misijoms Darbuotojai:

Šiuomi pranešu, kad surinkusi visokių dalykėlių, vakar Jums išsiunčiau.

Linkiu Jums, brangūs misijų darbuotojai, sėkmingai dirbuotis mūsų Maloniosio Viešpaties garbei ir sielų naudai!

Su aukšta pagarba,

V. Svinkūnienė,
West Frankfort, Ill.

Norime padėkoti sekantiems mūsų bendradarbiams-ėms už prisiūtus daiktus:

Svinkūnienei V., West Frankfort, Ill.

Damasevičienė E., Forest City, Pa.

Rumcikiene M., Braddock, Pa.

Vosiliūtė M., Waterbury, Conn.

Jums nuoširdžiai dėkojame už gerą širdį ir prašome ir toliau su mumis bendradarbiauti. Kad Dievulis visus mūsų prietelius laimingų gausiomis Savo malonėmis. J. Buja, tvarkytojas.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos:

Jurgutis A. Rev., Bridgeville, Pa.	3.00
Baltrušaitis K., Maspeth, L. I., N. Y.	3.00
Balčiukonienė B., Racine, Wis.	3.00
Šaruskas K., Kenosha, Wis.	3.00
Kadis T., Taylorville, Ill.	3.00
Burkauskienė M., Ansonia, Conn.	3.00
Sadbarienė O., Aurora, Ill.	3.00

Staniulis S., Chicago, Ill.	3.00
Nikšius M., Chicago, Ill.	3.00
Petrėnienė M., Detroit, Mich.	3.00
Grėbliūnas J., Homestead, Pa.	5.00
Krivickas K., Chicago, Ill.	3.00
Paukštytė M., Chicago, Ill.	3.00
Kripas M., Granville, Conn.	3.00
Tviragienė M., E. Boston, Mass.	3.00
Markšienė E., So. Boston, Mass.	3.00
Jurgilaitė V., So. Boston, Mass.	3.00
Vėngelienė A., Chicago, Ill.	3.00
Maslauskienė V., Pittston, Pa.	3.00
Mačiulis J., So. Boston, Mass.	3.00
Mačiulis J. Jr., So. Boston, Mass.	3.00
Mačiulienė L., So. Boston, Mass.	3.00
Žaralis M., Dorchester, Mass.	3.00
Stulgienė R., Cicero, Ill.	3.00
Rutkauskienė O., Shenandoah, Pa.	3.00
Putsavage Ad., St. Claire, Pa.	3.00
Samienė E., Chicago Heights, Ill.	3.00
Zakonis A., Chicago, Ill.	3.00
Kaminskienė M., Chicago, Ill.	3.00
Valauskis O., Kenosha, Wis.	3.00
Karužis A., Pittsburgh, Pa.	3.00
Jesiunas A., Chicago, Ill.	3.00
Dačioliai O. ir Ig., Chicago, Ill.	3.00
Cenkus K., Chicago, Ill.	3.00
Navickienė O., E. Walpole, Mass.	3.00

KAS GIRDĖT MARIANAPOLY

DRAMOS SKYRIUS.

Studentams pasisekė sėkmingai perstatyti kardinolo Wisemano veikalą "Paslėptoji Brangenybė" daugelyj parapijų Naujojoj Anglijoj. Važiuojant į Athol, Mass., 24 d. gegužės, dramos skyrius užbaigs savo maršrutą. Tenka pastebėti, kad tie, kurie iš pradžios gana silpnai vaidino savo roles taip daug pažangos padarė, kad palieka tikrai žavėjantį įspūdį. Bendrai, beveik visi veikalo dalyviai daug darbo ir širdies įdėjo, prisiruošiant, ir nesigailėjo nei laiko, nei pastangų žmonėms suteikti menišką interpretaciją garsiojo veikalo. Šia proga norime širdingai padėkoti visiems tiems, kurie savo atsilankymu padarė vaidinimą pasisekimu ir daug parodė palankumo mūsų kolegijai.

SPORTO SKYRIUS:

Pas mus jau sviedinio žaidimas eina pil-

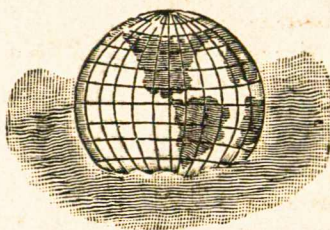
name savo gyvume. Kaip ir pernai, taip ir šimet mums sekasi. Išlošėme savo pirmus du žaidimu ir trečiąjį ką tik ir neišlošėm. Balandžio 24 musiškiei susirėmė su Putnam augštesniaja mokykla ir pergalėjome sumetimais 8-7. Kitą dieną, 25, supliekėm Nichols Jr. College sumetimais 8-7. Jie ir yra mūsų didžiausi sporto priešai. Saldi pergalės diena tada, kada juos suplakam! Balandžio 30 susirėmėm su Šv. Tamo seminarija, kurią lanko visi Hartfordo vyskupijos jaunikaičiai, norį stoti į kunigus. Žaidimas buvo įdomus ir nebuvo galima spręsti kas tikrai išloš iki paskutinio punkto, kada mums buvo nelemta išlošti. Baigėsi žaidimas ne mūsų naudai 5-4. Tikrai buvo gaila taip gerai žaistą lošimą pralošti. Dar liko daug žaidimų ir tikimės nors daugumą jų išlošti. Gegužės 6 — Mt. St. Charles akademija, Woonsocket, R. I., gegužės 9 d. — Providence College Freshmen, Providence, R. I., gegužės 13 d. — Dean akademija, Franklin, Mass., gegužės 17 d. — La Saie, Providence, gegužės 18 d. — La Salette, Hartford, Conn., gegužės 26 d. — Mt. St. Charles, Marianapolis.

— Lietuva yra mūsų brangi tėvų šalis. Kiekvienas mūsų norėtų kada nors aplankyti tą brangų kraštą. Nors tai nebus galima visiems padaryti, mes tikrai įvertiname kiekvieną progą pamatyti ją nors paveikluose. Turėjome progos pamatyti ją ir josios gyventojus, ekraise. Ačiū gerb. kun. J. Petrauskui, kuris atvažiavo pas mus su įdomiais Pietų Amerikos paveikslais. Taip pat širdingai dėkojame ponams Kazlauskui ir Januškevičiui, kurių paveikslai nutraukti Lietuvoje yra gražiausi, kuriuos mums dar kada teko pamatyti. Jie yra spalvuoti paveikslai ir galima suprasti kaip gražiai atrodo Lietuvos laukai, kur šienpiūtės laiku darbininkai dirba dainuodami! Ar galima kada nors užmiršti saulėleidį ant Baltijos jūros? Šie vaizdai yra tik keletas, kuriuos mums teko pamatyti šių gerbiamų ponų nuotraukose. Dar kartą nuoširdžiai ačiū jiems už pasišventimą ir suteikimą mums progos pamatyti Lietuvą.

Šiomis dienomis pas mus vieši gerb. Provincijolas kun. J. J. Jakaitis. Linkime kuo ilgiausia pas mus pabūti. J. V.

Katalikų Pasaulyje

MADRIDAS. — Socialistų ir komunistų vadovaujamos gaujos gegužės 5 d. puolė ir sudegino Angelų Karalienės vienuolyną, kuriame buvo mergaičių prieglauda. Seserys vienuolės ir mergaitės išgelbėtos. Pikti radikalų liežuviai paskleidė prasiimanymus, kad būk vienuolės su saldinais ruodijančios esamas jų globoje mergaites. Neužilgo sukurstytos tamsuolių gaujos apspito vienuolyną. Kitoj vietoj padegta kiti trys vienuolynai ir dvi bažnyčios.

CHICAGO. — Chicago arkivyskupijos visų parapijų pradinių mokyklų vaikai bus mokomi, kaip apsaugoti nuo automobilių gatvėse. Bus supažindinami su saugumo metodais. Mokyklų viršininkas kun. D. J. Cunningham paskelbė, kad į šias mokyklas įvedami, taip tarius, saugumo ir pirmosios pagalbos kursai.

VATIKANAS. — Šventojo Tėvo Popiežiaus Pijaus XI 79 metų amžiaus sukaktuvių dieną — gegužės mėn. 31 d., Jo Emin. kardinolas Pacelli, valstybinis sekretorius, surengs bankietų Popiežiaus pagarbai. Bankiete dalyvaus akredituoti Vatikano diplomatai ir aukštieji Bažnyčios prelatai. Paskutinis bankietas Vatikane buvo turimas 1934 metais sekmingai baigus Šventuosius Jubilėjus Metus.

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI karštai dėkojo Visagaliai Dievui, kai pranešta, kad baigėsi karas rvtinėje Afrikoje italu kariuomenei užėmus Etiopijos sostinę Addis Ababa. Popiežius reiškė pasitenkinimą paėmus Addis Ababa miestą, kadangi tuo būdu išvengta ten didesnių žmonių žudymų.

LOUVAIN, Belgija. — Kunigo Damieno, garsaus raupsuočių apaštalo, palaikai, kurie parvežti iš Molokai salos (Hawaii), su giliausia pagarba po pamaldų palaidoti Švč. Širdies bažnyčios kriptoje. Tūkstantinės minios dalyvavo iškilmėse. Be to, mirusiojo atminimui pastatytas puošnus paminklas.

LONDONAS (per pašta). — Laikraštis Catholic Times štai ką praneša iš Ispanijos:

Per įvykusias radikalų riaušes Yecia, Ispanijoje, gauja raudonųjų moterų iškasė kapuose palaidotus Turuelio vyskupo palaikus ir su baisiausiu pašėlimu juos sudegino. Paskui gauja puolė vienuolyno privačias kapines ir išniekino palaidotų ten vienuolių seserų kapus. Be kitko mieste ir apylinkėse sudegino 15 bažnyčių ir vienuolynų. Radikalų sukurstytos tamsuolių minios virsta puolaukinėmis ir ko geresnio iš jų negalima nė tikėtis.

BROOKLYN. — Šv. Jono universitetas pripažino ir suteikė apaštališkam delegatui Jo Eksc. arkivyskupui A. G. Cicognani garbės teisių daktarato laipsnį. Jo Eksc. apaštališkas delegatas kalbėdamas pareiškė, kad jam pripažintas pažymis yra ne jo paties išauktinimas, bet gilios pagarbos paraiška vyriausiajam Bažnyčios Vyskupui Popiežiui Pijui XI. Jo Eksc. Brooklyno vyskupas T. S. Molloy, šv. Jono universiteto kancleris, suteikė apaštališkam delegatui garbės daktarato laipsnį.

VATIKANAS. — Aną savaitę Šventojo Tėvo Popiežiaus Pijaus XI audiencijoje buvo mons. J. B. O'Reilly iš New Yorke — Katalikų Artimųjų Rytų Gerovės sąjungos sekretorius. Šventasis Tėvas per šią audienciją reiškė savo gilaus dėkingumo J. Valstybių vyskupams, kurie visados įrodo savo didelį pasiaukojimą ir atsidavimą Šventajam Sostui, ypač Katalikų Artimųjų Rytų sąjungos reikalams. Suteikė apaštališką laiminimą sąjungos prezidentui, Jo Emin. kardinolui Hayes, New Yorke arkivyskupui, vadinamas jį brangiuoju kardinolu, Amerikos vyskupams ir monsignorui O'Reilly.

MEXICO CITY. — Ciudad Camargo miestely gyventojai sukėlė demonstracijas. Reikalavo atidaryti bažnyčią. Prieš žmones iššaukta kariuomenė. Du kareiviai ir vienas civilinis žuvo.

SASKATOON, Sask. — Vietos socialės tarnybos taryba padarė rezoliuciją, kuriaja remia sumanymą, kad įstatymais būtų palengvinami poroms gauti divorsus. Saskatoon vyskupas G. Murray viešai nupeikia šios tarybos žygius pažymėdamas, kad jei taryba nepakeis savo nusistatymo, katalikai bus paraginti, kad jie apleistų šią organizaciją. Vyskupas pažymi, kad divorsus reikia visiškai išnaikinti, bet ne juos lengvinti, kad jie dar plačiau plistų. Divorsai yra nekrikščioniški ir susiję su nedorove.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

BALTIMORE, Md. — Apaštališkas delegatas J. Valstybėms, Jo Ekse. arkivyskupas A. J. Cicognani, gegužės 3 dieną, atvyko į Šv. Alfonso lietuvių bažnyčią ir 100 vaikų suteikė Sutvirtinimo sakramentą. Tai pirmą kartą šios lietuvių kolonijos istorijoje įvyko, kad Šventojo Tėvo atstovas atlankytų lietuvių bažnyčią ir vaikūčius sutvirtintų tikėjime. Švč. Vardo draugijos nariai sudarė garbės sargybą garbingam svečiui.

DAYTON, Ohio. — Atvykus į šią koloniją klebonauti kun. L. Praspaliui, lietuvių katalikų veikimas padidėjo. Kun. L. Praspalius ne vien moka palaikyti senuosius parapijiečius, bet patraukia naujus. Gegužės 3 d. kleb. surengė bankietą visam lietuviškam jaunimui. Tą dieną klebonas šv. Mišias atnašavo parapijos jaunimo intencijai. Šv. Kryžiaus parapija auga ir stiprėja, dėka uoliam naujo klebono kun. Praspaliaus darbštumui ir energijai.

BRIDGEPORT, Conn. — Vietos klebonas kun. Pankus gavo leidimą atostogauti pataisymui savo sveikatos. Jo pareigas laikinai eina kun. B. Gavronskis, kuriam pagelbsti kun. V. Čižauskas, M.I.C. iš Marianapolio Kolegijos, Thompson, Conn.

JERSEY CITY, N. J. — Kun. P. Vanagas Lietuvon išvažiavo balandžio 25 d. Kungsholm laivu. Jo vietą užėmė kun. S. Stonis, buvęs Patersono Šv. Kazimiero parapijos klebonas. Balandžio 26 d. sekmadienį naujas klebonas laikė pamaldas ir pasakė gražų įžanginį pamokslą. Žmonių buvo labai daug prisirinkusių. Visi džiaugiasi sulaukę

veiklaus klebono, kuris Patersono lietuvių parapiją puikiai sutvarkė ir dvasiniai atgavino. Tikimasi, kad ir Jersey City pastatys ant kojų. Linkim naujam klebonui kun. S. Stoniui geriausias kloties naujoji vietoj.

DETROIT, Mich. — Aną savaitę pas vietinį Šv. Petro parap. kleboną lankėsi kun. Zaikauskas, kuris praeitų metų pabaigoje apleidė St. Louis parapiją, ir jo vietą užėmė kun. Vincius. Kun. Zaikauskas lankėsi pas visus šios kolonijos klebonus ir pareiškė, kad jis gegužės mėnesį vyks į Lietuvą. Pasisvečiavęs pas kun. Masevičių, išvyko į Clevelandą, iš kur važiuos į New Yorką. Prieš išvykimą iš Detroit, kun. Čižauskas pavežiojo kun. Zaikauską ir aprodė miestą.

— Praeitą sekmadienį, Šv. Jurgio parapijos klebonas kun. J. Čižauskas minėjo 15 metų kunigavimo sukaktuves. Sodalių draugija surengė vakarėlį kelb. kun. Čižauską pagerbti. Jojo sukaktuvių proga, linkime kun. Čižauskui ilgiausių metų!

C. BROOKLYN, N. Y. — Ištikro, reikia džiaugtis ir kartu stebėtis, kad per tokį trumpą klebonavimo laiką kun. K. Paulonis galėjo padaryti tiek pataisymų klebonijoje ir salėje. Tai tiesiog nesuprantama, kaip prie tokių menkų įeigų parapijoje galima rast būdų daryti tokių pagerinimų, kurie ir mažai galvojantį žmogų stebina. Kun. K. Paulonis yra pasišventęs su siela ir kūnu parapijai, reiktų tik, kad jį žmonės suprastų ir įvertintų. Tai tylus Dievo vynyne darbininkas.

LIETUVOJE

TELŠIAI. — Eucharistinis Kongresas bus birželio 12, 13 ir 14 d. Kretingoje sudarytas iš pačių tvirčiausių inteligentinių pajėgų vietos komitetas. Įtraukiamos taip pat ir tvirčiausios muzikos pajėgos. Chorų jau įsiregistravo daugybė, orkestrų taip pat.

Centrinis Komitetas, kuriam vadovauja Jo Ekse. vysk. P. Būčys, M.I.C., rūpinasi, kad šis kongresas savo tvarka ir grožiu tikrai atneštų daug garbės Eucharistiniam Jėzui. Girdėti, kad parapijose tiek organizacijos, tiek pavieni žmonės smarkiai ruošiasi į Kretingą: siuva naujas vėliavas, samdosi

iš anksto autobusus ir t. t.

KAUNAS. — Kovo 25 d. Lietuvos Jėzuitų provincija padaryta nepriklausoma ir jos provincijolu yra paskirtas plačiai visuomenei gerai žinomas kaip dvasinio turinio knygų rašytojas, kun. Benediktas Anđriuska, kuris paskutiniaisiais laikais gyveno Šiauliuose, kaipo Jėzuitų misijos vyresnysis ir trumpu laiku suspėjo pastatyti Šiauliuose nors laikiną, bet ganą gražią Šv. Ignaco bažnyčią.

Naujai Jėzuitų Provincijai ir jos Provincijolui Tėvui Benediktui Andruškai linkime didžiausio pasisekimo ir Dievo palaimos jaunimo auklėjime ir Kristaus Karalystės platinime.

KAUNAS. — Vilniaus spauda praneša, kad Lydos apskrities storasta sulaukęs Liet. Šv. Kazimiero draugijos skyrių veikimą Naujadvaryje (Eišiškių valsč.), Leliušuose, Kargauduose ir Pelesoje (Rodunės valsč.). Minėti skyriai po kelių dienų buvo uždaryti. Šiomis dienomis Breslaujos apskrities storasta taip pat uždarė Šv. Kazimiero draugijos skyrius Užugiryje (Zaliesiuje), Ignatiškėje, Juodelėnuose ir Ružavoje (Apsovalsč.).

RUMŠIŠKĖS. — Neseniai vidurnaktį į kleboniją atvažiavo du piliečiai ir, pabudinę per langą iš miego klebono tarnaitę, prašė labai greitai pabudinti kleboną: esą jie atvažiavę jo parvežti pas sunkiai sergantį ligonį. Tarnaitė atidarė svečiams duris, pabudino kleboną ir vėl nuėjo gulti. Iki klebonas apsirengė ir pasiruošė kelionei, abu du vyrai su vežimu kažin kur dingo. Nustebęs ir sunerimęs klebonas apklausinėjo tarnaitę, ar ji nesapnavusi kokių žmonių, bet įtikintas vėl nuėjo gulti.

Rytą, pusryčius ruošiant, tarnaitė pamatė, kad iš valgomų produktų sandėliuko dingo visi lašiniai, dešros ir kiti mėsiški valgiai.

KAUNAS. — A. a. žinomojo literato ir Panevėžio vyrų gimnazijos direktoriaus kun. Lindės-Dobilo įpėdiniai Kazimieras, Povilas ir Jonas Lindės ir Kazimiera Lindaitė-Levanienė paliktą savo brolio biblioteką padovanojo Lietuvos Katalikų Universitetui. Biblioteką sudaro 253 pavadinimų knygos ir 17 žurnalų komplektų. Knygų tarpe yra

gana vertingų, ypač iš literatūros bei meno filosofijos.

UTENA. — Utenoje po sunkios ligos mirė jaunas vikaras kun. V. Lapšys. Velionis karštu atsidavimu savo pareigoms ir katalikų akcijai paliko visiems gražų pasiaukojimo pavyzdį. Iškilmingai palaidotas Utenos kapinėse, dalyvaujant apie 20 kunigų, mokslo draugams ir miniai žmonių.

MAŽEIKIAI. — Kovo 26, 27 ir 28 d. buvo pirmą sykį Mažeikiuose katalikams inteligentams rekolekcijos. Konferencijas laikė marijonas kun. dr. Grigaitis. Intelligentai su nežymiomis išimtimis, visas dienas konferencijas gausiai lankė. Kiek teko girdėti, daugumas inteligentų rekolekcijomis patenkinti.

Tas pats kun. dr. Grigaitis M.I.C. vedė ir moksleivijos rekolekcijas.

PIETŲ AMERIKOJE

SAO PAULO, Brazilija. — Šiais metais Sao Paulo lietuvių pr. mokyklas lanko 349 mokiniai, iš jų 187 berniukai ir 162 mergaitės. Apytikrėmis žiniomis, apie 500 lietuvių vaikų lanko vietos brazilų mokyklas ir apie 10% visai jokių mokyklų nelanko.

JAUNI VYRAI! Ar Jūs norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyno ramybėje bei tyloje?

Jei moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jekio amato, mes Tamstą mielai išmoksime. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų kėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklelį atsakymui.

4085261

30081

LIB. T.S.R.
Knygų Rūmų
Knygų
Saugykla